

РЕШЕНИЕ

№ 2710

гр. София, 20.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 03.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **1031** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Производството е образувано по жалба на „ЕВРОБЕТ“ ООД /в несъстоятелност/, ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н О., [улица], № 48, ет.4, представлявано от синдика Т. Д. И. срещу Решение № ПИ-466/21.12.2022г. на Директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалбите на „ЕВРОБЕТ“ ООД /в несъстоятелност/ против Разпореждания за извършени разпределения на плащания с изх. №С202225-125-0132628/10.06.2020г., с изх. №С222225-125-0340536/29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340537/ 29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340538/29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340540/29.11.2022г. и с изх. №С222225-125-0340547/29.11.2022г. на главен публичен изпълнител Й. З. в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С..

Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно, немотивирано и незаконосъобразно. Навеждат се доводи, че приетата от административния орган фактическа обстановка е неправилна, което е довело до извеждане на неправилни правни изводи. Твърди се също, че не е било обжалвано Разпореждане с изх. №С202225-125-0132628/10.06.2020г. Сочи се, че Директора на ТД на НАП-С. не се е произнесъл по всички доводи наведени в жалбата. Оспорват се изводите, че действията на публичния изпълнител са извършени в законовия шест месечен срок, което според жалбоподателя е довело до нищожност на актовете, поради липса на

компетентност на органа. Твърди се, че Разпорежданията на публичния изпълнител не отговарят на изискванията на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК. При тези доводи моли за отмяна изцяло на решението.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Излага подробни съображения. Представя писмени бележки. Претендира сторените по делото разноси.

Ответникът - директор на ТД на НАП - С., чрез процесуалния си представител намира жалбата за неоснователна. Моли присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 268 от ДОПК, прие за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, за която обжалваният акт е неблагоприятен и в преклузивния седемдневен срок по чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Ето защо, същата е допустима.

Разгледана по същество, същата е частично основателна, по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган, в кръга на законоустановените му правомощия по чл. 267 от ДОПК, в писмена форма.

По делото се установява, че с жалби вх. №2553-00-592/19.12.2022г., вх. №2553-00-593/19.12.2022г., вх. №2553-00-594/19.12.2022г., вх. №2553-00-595/19.12.2022г. и вх. №2553-00-596/19.12.2022г., са били обжалвани пред Директора на ТД на НАП-С., по реда на чл.266-267 от ДОПК, Разпореждания за извършени разпределения на плащания с изх. №С222225-125-0340536/ 29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340537/ 29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340538/ 29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340540 /29.11.2022г.и с изх. №С222225-125-0340547/ 29.11.2022г. на главен публичен изпълнител Й. З. в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С.. В цитираните жалби липсва обжалване на Разпореждания за извършени разпределения на плащания с изх. №С202225-125-0132628/10.06.2020г. С цел процесуална икономия, доколкото всички разпореждания на публичния изпълнител са по изпълнително дело №200848330/2020г. срещу „ЕВРОБЕТ“ ООД /в несъстоятелност/, Директора на ТД на НАП-С. е разгледал същите в едно производство. Същевременно обаче, административният орган е посочил, че предмет на контрол е и Разпореждания за извършени разпределения на плащания с изх. №С202225-125-0132628/10.06.2020г., без същото да е било обжалвано. В следствие, Директора на ТД на НАП-С. с решението си недопустимо се е произнесъл и за това разпореждане, без да е бил сезиран с надлежна жалба. Ето защо настоящия съдебен състав констатира, че Решение № ПИ-466/21.12.2022г.на Директора на ТД на НАП-С. е незаконосъобразно в частта, в която са отхвърлени жалбите на „ЕВРОБЕТ“ ООД /в несъстоятелност/, касателно Разпореждания за извършени разпределения на плащания с изх. №С202225-125-0132628/10.06.2020г. на главен публичен изпълнител Й. З. в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С..

Относно Разпореждания за извършени разпределения на плащания с изх. №С222225-125-0340536/ 29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340537/ 29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340538/ 29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340540 /29.11.2022г.и с изх. №С222225-125-0340547/ 29.11.2022г. на главен публичен изпълнител Й. З. в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП

С., се установява следното:

В ТД на НАП е образувано изпълнително дело №200848330/2020г. срещу „ЕВРОБЕТ“ ООД /в несъстоятелност/, за принудително събиране на публични държавни вземания. За обезпечаване на вземането по цитираното изп.дело е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки на дружеството, което е станало с Постановление №С202225-[ЕГН]/22.02.2020г. Същото е било вписано в централния регистър на особените залози на 24.02.2020г. Обезпечителната мярка е била оспорена по административен и съдебен ред, като е била потвърдена.

С Решение №260615/23.12.2020г. по т.д. №908/2020г. на СГС е обявена в неплатежоспособността на „ЕВРОБЕТ“ ООД, открито е производство по несъстоятелност с начална дата 31.08.2020г., прекратена е дейността на предприятието и дружеството е обявено в несъстоятелност.

С Разпореждания за изпълнение на запорно съобщение с изх. №С212225-029-0019436/17.06.2021г., №С212225-029-0019435/17.06.2021г. и №С212225-029-0019437/17.06.2021г. съставено до ТБ „ПИБ“ АД, ТБ „Банка ДСК“ АД и ТБ „Юробанк България“ АД е разпредено, незабавно след получаване на акта, да бъдат прехвърлени наличните към датата и часа на налагане на запора, както и последващо постъпилите по сметките на длъжника, дължими суми, до размера на наложения запор, по сметка на ТД на НАП С.. Цитираните разпореждания са получени от търговските банки на 18.06.2021г. На 28.06.2021г. са постъпили четири суми в общ размер на 730290.00лв., а на 14.07.2021г. сума в размер на 9892.39лв. С Разпореждания за извършени разпределения на плащания с изх. №С202225-125-0132628/10.06.2020г., с изх. №С222225-125-0340536/29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340537/29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340538/29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340540/29.11.2022г. и с изх. №С222225-125-0340547/29.11.2022г. на главен публичен изпълнител е било извършено разпределение на постъпилите суми в общ размер на 896246.99лв.

От така установените фактически обстоятелства съдът прави следните правни изводи: Съгласно разпоредбата на чл. 638, ал. 1 от Търговския закон, с откриване на производството по несъстоятелност се спират изпълнителните производства срещу имуществото, включено в масата на несъстоятелността, с изключение на имуществата по чл. 193 от ДОПК, т.е. тези върху които преди откриването на производство по несъстоятелност вече са наложени мерки за обезпечаване на публични вземания или срещу които е започнало принудително изпълнение за събиране на публични вземания.

Цитираната норма от Търговския закон очертава общо принципно правило, което е съобразено от ДОПК - арг. от чл.222, ал.1, т.4. Анализът и води до извод, че по принцип в момента, в който се открие производството по несъстоятелност /с решение на съда по чл.630 от ТЗ/ всички изпълнителни производства /учредени и по ГПК и по ДОПК/ се спират, ако са насочени срещу имущество, което е включено в масата на несъстоятелността. Последното следва и с оглед характера на производството по несъстоятелност, което е универсално. Спирането на изпълнителното производство означава забрана за извършването на процесуални действия от страна на съответният изпълнител - държавен, частен или публичен. Нормата на чл.638, ал.1 от ТЗ, съдържа едно изключение. Принудителното производство, образувано от публичният изпълнител по реда на ДОПК не се спира, ако е насочено срещу имущество на длъжника, върху което преди откриването на производство по несъстоятелност вече

са наложени мерки за обезпечаване на публични вземания, алтернативно, срещу което са предприети от публичният изпълнител конкретни изпълнителни действия за събиране на установено публично вземане. Целта на разпоредбата е да се даде предимство на изпълнителното производство по ДОПК, при наличие на вече наложени обезпечителни мерки или при вече предприети действия по принудително изпълнение върху конкретни имуществени права на длъжника, като в единият случай обезпечителното производство е висящо към момента на решението за обявяване в несъстоятелност, а в другия случай изпълнителното производство, учредено от публичният изпълнител, е висящо към момента на решението на съда по несъстоятелността за обявяването ѝ. Следователно, за да е законосъобразно действието на публичният изпълнител, респ. решението на ответника, което потвърждава удостоверяващото действието разпореждане, следва да се установи дали преди решението за обявяване на несъстоятелност, е учредено обезпечение чрез постановления по чл.196 от ДОПК или дали е налице висящо към момента на решението за обявяване на несъстоятелност производство по принудително изпълнение. Това е така, тъй като при висящо към момента на обявяването на несъстоятелността обезпечително производство с наложени обезпечителни мерки върху конкретни имуществени права, респ. висящо към този момент изпълнително производство и предприети срещу такива определени имуществени права действия, именно от тези имуществени права се удовлетворяват кредиторите, конституирани като вискатели в производството по ДОПК - арг. от чл.193, ал.1 от ДОПК.

В случая, за което не е налице спор между страните, производството по несъстоятелност се е провело по реда на чл.625 от ТЗ и е открито с решение Решение №260615/23.12.2020г. по т.д. №908/2020г. на СГС, докато обезпечителни мерки върху процесните банкови сметки са наложени на 21.02.2020г., с Постановление №С202225-[ЕГН].

Коего обуславя извода, че са налице предпоставките за приложението на чл.193, ал. 1 от ДОПК.

Що се касае до възражението на жалбоподателя, че не е спазена разпоредбата на чл. 193, ал. 4 от ДОПК, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.193 ал.4 от ДОПК във вр. с чл. 225, ал. 1, т. 7 от ДОПК, началният момент, в който публичният изпълнител следва да спре изпълнението по реда на ДОПК и да прехвърли имуществото за реализация в производството по несъстоятелност е, ако предприетите действия по реализация на длъжниковото имущество, инициирани в шестмесечния срок не се проведат. При наличието на изпратени и получени в срока по чл. 193, ал. 4 от ДОПК, разпореждания за изпълнение на запорно съобщение, следва да се приеме, че предприетите действия по реализацията на имуществото са извършени в законовия шестмесечен срок. Началото на реализирането на имуществото е било извършено с изпрашването на разпореждания за изпълнение на запорно съобщение и неговото надлежно връчване в шестмесечния законов срок. Обстоятелството, че съответните банки са забавили изпълнението на разпорежданията на публични изпълнител /в нарушение на чл. 228, ал.1 от ДОПК/, не е основание за прекратяване на производството по ДОПК, тъй като производството по реализиране на запорираното имущество е било започнато от публичния изпълнител и същият е извършил всички необходими действия необходими за приключването му. Забавянето превеждане на запорираните суми, в нарушение на закона, не може да се приеме, че е основание за прекратяване на

производството по публичното изпълнение по реда на ДОПК. Следва да се посочи, че както изпълнението по реда на ДОПК, така и производството по несъстоятелност, имат за цел справедливо удовлетворяване на кредиторите на длъжника при осребряване на имуществото му. В същата насока е предвиденото в разпоредбата на чл. 638, ал.3 от ТЗ, която сочи, че при условие на предприети действия по реализация на обезпечението от страна на обезпечен кредитор, производството по принудително изпълнение може да продължи при съществуваща опасност от увреждане интересите на кредитора, като получената сума над размера на обезпеченото вземане се внася в масата на несъстоятелността.

Предвид гореизложеното е и без значение, кога полученото имущество, в случая парични средства са били разпределени от публични изпълнител, тъй като както беше посочено, това имущество вече е било реализирано.

Ето защо съдът намира, че доводите на жалбоподателя съдържащи твърдения за нищожност на Разпореждания за извършени разпределения на плащания с изх. №С222225-125-0340536/ 29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340537/ 29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340538/29.11.2022г., с изх. №С222225-125-0340540/29.11.2022г.и с изх. №С222225-125-0340547/ 29.11.2022г., са неоснователни.

Относно твърденията, че обсъжданите разпореждания не отговарят на изискванията на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК, следва да се отбележи, че във всяко от тях се съдържат необходимите реквизити съобразно вида на акта, същите са издадени от компетентен орган при спазване на изискването на процесуалните закони. Поради което, съдът приема, че посочените възражения на жалбоподателя са неоснователни.

В заключение, съдът намира, че Решение № ПИ-466/21.12.2022г.на Директора на ТД на НАП-С. е незаконосъобразно в частта, в която са отхвърлени жалбите на „ЕВРОБЕТ“ ООД /в несъстоятелност/, касателно Разпореждания за извършени разпределения на плащания с изх. №С202225-125-0132628/10.06.2020г. на главен публичен изпълнител Й. З. в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С., а в останалата си част е правилно и законосъобразно .

При този изход на спора следва да бъде уважено съразмерно на уважената и отхвърлената част на жалбата по искането за присъждане на разноски и от двете страни. На жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 9,57 лева, представляващи съразмерна част от уважената част на жалбата и претендираните разноски в общ размер на 55 лева.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената частта на жалбата на основание чл. 143, ал. 1 вр.чл.144 от АПК, вр. чл. 78, ал. 1 и 8 (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2017 г.) от ГПК, във вр.чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в общ размер от 100 лв., за процесуално представителство. След извършено прихващане „ЕВРОБЕТ“ ООД /в несъстоятелност/ следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 90,43 лева.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.268, ал.2 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „ЕВРОБЕТ“ ООД /в несъстоятелност/, ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н О., [улица], № 48, ет.4, Решение № ПИ-466/21.12.2022г. на Директора на ТД на НАП-С. в частта, с която се е произнесъл по Разпореждане за извършени разпределения на плащания с изх.

№С202225-125-0132628/10.06.2020г., на главен публичен изпълнител Й. З. в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С., като ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА „ЕВРОБЕТ“ ООД /в несъстоятелност/, ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н О., [улица], № 48, ет.4, да заплати на ТД на НАП [населено място], сумата от 90,43 /деветдесет лева и четиридесет и три стотинки/ - разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението на основание чл.268, ал. 2 от ДОПК не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: